

Nom en clau: el noi adorable

Una noia afirma que Cristiano Ronaldo la va violar. Els portaveus del futbolista del Reial Madrid titllen l'informe de 'Der Spiegel' sobre el cas de "ficcio periodística". Però hi ha una cosa segura: Ronaldo va dur a terme un procés de conciliació amb la noia nord-americana.

Rafael Buschmann, Christoph Henrich,
Gerhard Pfeil, Antje Windmann
i Michael Wulzinger

© Der Spiegel

Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro, de 32 anys, nascut a la ciutat de Funchal, a l'illa de Madeira, batejat a l'església de Santo António i beneït amb el talent esportiu. L'estrella del futbol mundial, jugador del Reial Madrid, sovint fa el senyal de la creu després de marcar un gol o fa un gest cap al cel, satisfet. Durant un temps també va portar un rosari al coll com a símbol de la seva devoció. Hi ha fotos de Ronaldo amb un rosari. És blanc, el color de la innocència.

Una noia que va conèixer Ronaldo a Las Vegas el 12 de juny del 2009 recorda les boletes blanques del rosari. El jugador va passar les vacances en aquella ciutat amb el seu cunyat i el seu cosí. La dona nord-americana va ser una de les persones que van conèixer els tres nois per casualitat durant una llarga nit de festa. Van flirtejar.

En algun moment aquella dona atractiva i el famós davant van acabar al dormitori d'una *suite* de l'hotel Palms Place.

Un expedient policial afirma que allò va passar a la matinada.

En una carta a Ronaldo en què ella esbossa la trobada més d'un any després, Susan K. descriu els esdeveniments que van tenir lloc al dormitori aquella nit. És pertorbador: un crit llarg i penetrant.

En el relat, K. afirma que Ronaldo la va violar. "El rosari blanc" apareix cap a la meitat de la carta. "Em vas saltar a sobre des del darrere", escriu Susan K., "i portaves un rosari blanc al coll!!". Tot seguit vénen dues frases amb signes d'interrogació i exclamació:

"Què en pensaria Déu!!!"

"Què en pensaria Déu!!!"

Der Spiegel té una còpia de la carta que Susan K. va enviar a Ronaldo. Forma part d'una col·lecció de documents que el portal de filtracions Football Leaks va subministrar a la revista. La carta, de gairebé sis pàgines, és una acusació plena d'indignació. Però la manera com K. presenta els esdeveniments és la veritat?

El contingut de la carta és una qüestió delicada: té el potencial de perjudicar la reputació d'un dels esportistes més famosos del món. Però, com que la història de Susan K. podria ser certa, s'ha d'explicar, perquè ajuda a entendre una societat en què sembla que algunes

persones poden sortir-se'n sense pràcticament assumir responsabilitats. Això afegeix un capítol prèviament desconegut a la llegenda de Cristiano Ronaldo. És una saga heroica, però també una saga que sembla més fosca del que molts fans es pensen.

Un altre document fa referència al que suposadament va passar durant les primeres hores de la matinada del 13 de juny del 2009 a l'apartament 57306. És una "acta d'acord", un pacte extrajudicial entre Susan K. i Ronaldo. Els detalls del document es van elaborar mesos després d'aquella nit a Las Vegas. Pel cap baix hi van treballar nou advocats.

L'acord, que inclou 11 clàusules, obliga Susan K. a no parlar mai de res del que va passar en aquell dormitori. En el document, la noia accepta retirar tots els càrrecs. Ronaldo li ha de pagar 375.000 dòlars.

En el document, Susan K. s'esmenta amb l'abreviació "Srta. P" i Ronaldo és "Sr. D". La clàusula número 8 estableix

que “La Srta. P accepta donar al Sr. D els noms de les persones a qui ha fet saber la seva acusació de violació i la identitat del Sr. D [...] i també afirma que no hi ha altres persones a les quals hagi donat aquesta informació”.

La clàusula 11 estableix que: “La Srta. P també presentarà la certificació que ha destruït o esborrat de manera permanent tots i cadascun dels materials electrònics, escrits o d'altra mena generats o rebuts com a resultat dels suposats esdeveniments”.

L'acord preveu que la noia haurà de tornar els diners si infringeix el pacte. També haurà de cobrir els perjudicis reals causats a Ronaldo com a conseqüència de qualsevol indiscreció. Susan K. i uns quants advocats van signar l'acord el 12 de gener del 2010. Cristiano Ronaldo no el va signar personalment. El seu advocat portuguès, Carlos Osório de Castro, que fa anys que s'ocupa dels afers legals del futbolista, el va signar per ell.

El document pretenia esborrar la disputa entorn dels esdeveniments ocorreguts a l'apartament 57306 de l'hotel Palms Place i ficar-los sota la catifa per sempre més. El que va passar la nit del 12 al 13 de juny a Las Vegas no havia de tenir cap més efecte sobre Ronaldo. S'havia de convertir en una nit de la vida del famós jugador que no hagués passat mai. Una nit que no podia passar.

La qüestió és si és prudent no aclarir disputes i acusacions d'aquesta magnitud als tribunals. És un bon resultat saltar-se el sistema legal i que les parts implicades s'alliberin de l'assumpte pagant diners?

A Alemanya hi ha el requisit que tots els presumptes delictes s'han d'investigar si s'han comunicat a la policia. Com a mínim, les autoritats han d'intentar que així sigui. Com més t'allunyes d'aquest principi, més sospites hi haurà que els poderosos poden fer alguna cosa més a banda de contractar els millors

advocats: també poden negociar per sortir indemnes de les seves transgressions.

Der Spiegel ha intentat entrevistar Susan K., la seva família, els seus amics i la seva advocada. Pràcticament ningú no ha volgut parlar i ningú no volia que el citéssim. Els motius són clars: la por de generar titulars. Que l'afer torni a la superfície. I, evidentment, por de l'acord signat fa set anys. Això fa que la gent no vulgui cooperar.

Susan K., el nom de la qual ha estat canviat per protegir-ne la identitat, viu en un complex residencial amb control d'accés a Las Vegas. Té uns 35 anys i prové d'una família de classe mitjana alta. La casa dels seus pares està situada en una de les millors zones de Las Vegas, amb un jardí molt cuidat al davant, un gran garatge i unes bones vistes sobre la ciutat.

K. es va casar el juny del 2009. Ara és divorciada i no és clar quin paper tenia a la seva vida el seu aleshores marit en aquell temps. No se l'esmenta als documents ni als nombrosos correus electrònics que té *Der Spiegel*. Quan hi vam contactar per primer cop des de *Der Spiegel* a final de març per telèfon per parlar sobre la carta i l'acord amb Ronaldo, la veu li tremolava. “No faré comentaris, cap comentari”, va dir abans de penjar.

Uns dies més tard, durant una trobada davant del seu apartament, K. va fugir gairebé en un atac de pànic. La clàusula número 4 de l'acord amb Ronaldo estableix què ha de fer si terceres parts intenten parlar amb ella sobre els fets del juny del 2009. Diu que ella no els ha de donar “cap resposta”. Si se li adrecen al carrer, ella se n'ha d'“allunyar”. És com si la seva vida fos guiada per una mena d'ens invisible.

L'hotel Palms Place està situat al centre de Las Vegas, a només uns quants blocs de la famosa avinguda The Strip. És un edifici de 58 plantes amb luxosos àtics als últims quatre pisos. Els mobles d'or, marbre i metall de la sala d'estar dominen l'apartament. A l'entrada de l'hotel surten, de l'interior de cotxes de luxe, clients amb ulleres de sol i sabates de disseny cares.

El 2009, l'hotel i el complex de casinos Palms era una de les adreces més de moda de Las Vegas. Hi vivia Michael Jackson, MTV hi celebrava els seus

→ premis Video Music Awards i estrelles com Whitney Houston, Lady Gaga i Usher feien ús dels estudis de gravació del complex.

L'apartament 57306, on es va estar Ronaldo, actualment costa uns 1.000 dòlars per nit. Els seus equipaments inclouen una cuina, una gran sala d'estar, dos dormitoris amb llit de matrimoni i les cambres de bany de luxe adjacents. La cirereta del pastís és el jacuzzi del balcó, amb vistes a la ciutat.

Ronaldo va estar-se uns quants dies en aquesta glamurosa *suite*. Va ser l'estiu en què va ser fixat pel Reial Madrid procedent del Manchester United per l'aleshores suma rècord de 94 milions d'euros.

La nit del 12 de juny, un divendres, Ronaldo va sortir de festa per Las Vegas amb els seus amics. Van anar a una discoteca que hi havia a prop. Ronaldo va conèixer Susan K. en una zona VIP reservada.

En la carta que va escriure a Ronaldo, K. descriu el que va passar més tard aquella nit de festa. Escriu que ella li va donar el seu número de mòbil. Que ell li va trucar més tard i la va convidar a una festa. Després, tots dos van anar al seu àtic. Quan K. hi va arribar juntament amb una amiga, Ronaldo i els seus amics, escriu ella, van ficar-se al jacuzzi. I diu que ell li va oferir un banyador. Ella afirma que ell la va seguir mentre s'anava a canviar, i que es van fer un petó. Però K. escriu que amb això Ronaldo no en tenia prou. Escriu K. que ella volia tornar amb els altres. I diu que ell la va agafar i la va posar sobre el llit. Que ella va fer servir totes dues mans per intentar protegir-se. "Jo vaig cridar no, no, no, nooo una vegada i una altra, mentre et suplicava que paressis. No havia tingut mai tanta por en tota ma vida", escriu K. en la seva carta.

Un cop acabada la situació, Ronaldo presumptament li va dir que el 99% del temps era un bon noi, però que no sabia què passava en l'1% restant. Això és el que escriu K. en la seva carta.

El seu advocat nega categòricament l'acusació de violació, descartant-la perquè és una acusació infundada.

Però qui és Cristiano Ronaldo?

Cap altre futbolista famós mostra una imatge tan diferent d'ell mateix com l'estrella mundial portuguesa. Quan fa la postura de cames separades després de marcar un gol, amb la barbeta enlaire i els ulls brillants davant del públic aclamant-lo, les mans a la cintura i tots els músculs tensos, és la representació d'un home que se sent sobrenatural. Perfecte, omnipotent, inigualable. Com un déu.

En la seva carta a Ronaldo, Susan K. escriu: "Tant de bo hagués pogut dir al món qui ets realment".

Però la gent d'arreu del món només coneix el Ronaldo futbolista. Els seus gols, els driblatges, el seu egocentrisme. Saben que guanya gairebé 40 milions l'any al Reial Madrid. Que li agraden els nens. Que adora la seva mare. El van veure plorar quan va haver d'abandonar el camp lesionat durant la final de l'Eurocopa de França l'any passat. Recorden la seva felicitat quan Portugal va guanyar la final fins i tot sense ell. Ronaldo és més coses a part d'un bon davanter. És un ídol d'una generació de joves, que copien cadascuna de les seves poses i dels seus moviments, i els seus pentinats. És una icona publicitària. A Madeira, on va néixer, un aeroport porta el seu nom. L'illa portuguesa també acull un museu sobre Ronaldo, amb una estàtua més grossa que la mida real de l'ídol al davant. L'estàtua és d'ell en pantalons curts i amb el paquet absurdament exagerat.

Ronaldo és un *sex symbol*. Als premis FIFA World Football, a Zuric al gener, fans seves van xisclar quan ell va arribar. Hi ha innumbrables fotos en què el futbolista surt en roba interior. Li encanta el seu cos esculpit al gimnàs, cosa que també fa que l'admirin molts homes.

És difícil dir quin paper tenen les dones en la seva vida. Ha tingut relacions i afers. Actualment està en una relació. Té un fill de 6 anys, Cristiano Junior,

de mare desconeguda. El noi és al seu costat tan sovint com és possible.

El 2005 una dona ja va acusar Ronaldo de violació. En aquell moment, la policia va interrogar l'aleshores davanter, de 20 anys, del Manchester United. Ell va negar les al·legacions i mai no es van presentar càrrecs.

Els famosos sovint són sotmesos a xantatges i, al capdavant, només Susan K. i Ronaldo saben què va passar durant les primeres hores de la matinada al seu àtic de Las Vegas.

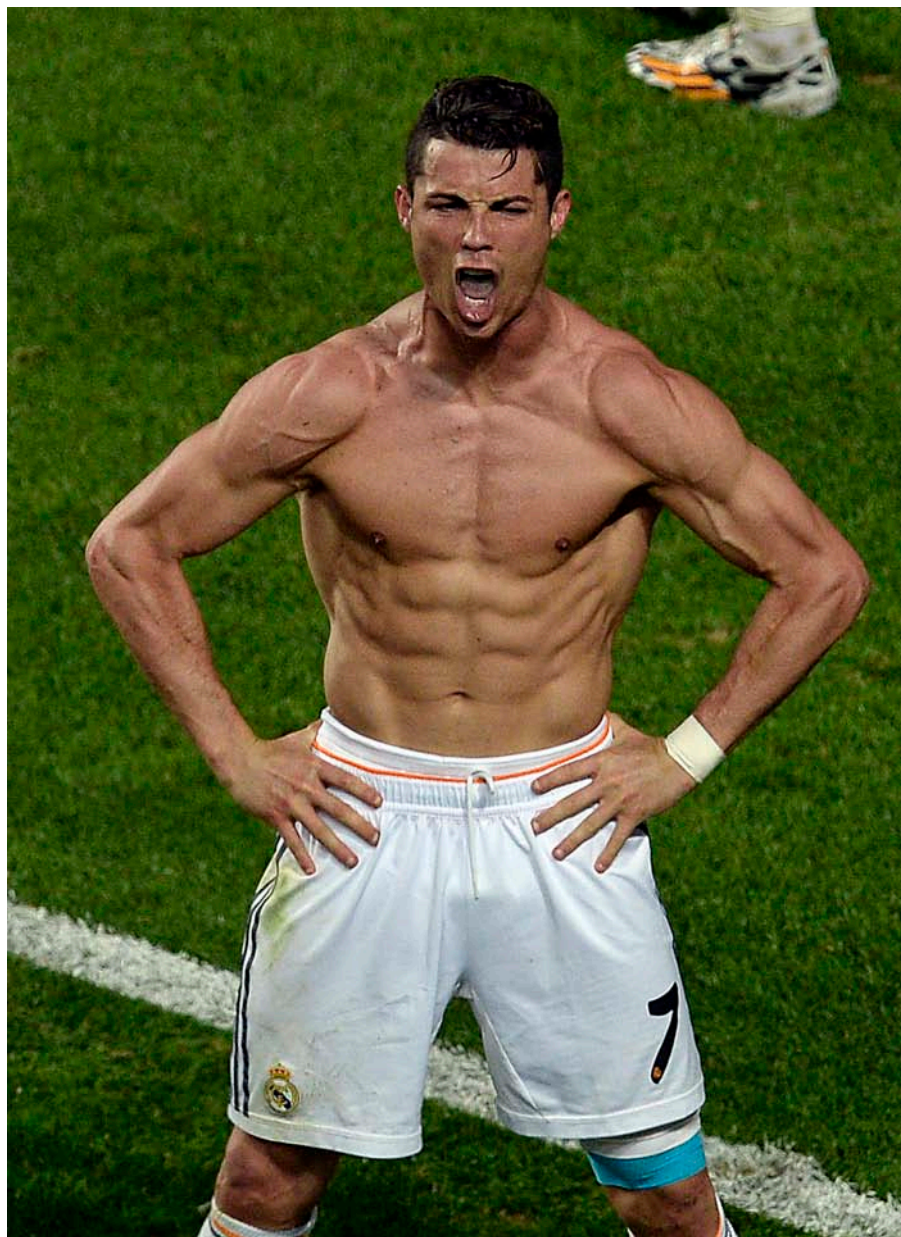
Ella va escriure la seva versió en aquella carta. *Der Spiegel* també va demanar una declaració a Ronaldo. La seva resposta va arribar a través del seu advocat amb seu a Munic, Johannes Kreile. "Rebutgem categòricament les acusacions plantejades en les seves preguntes", escriu el lletrat. Hi afegia que el seu client "emprendria accions contra qualssevol acusacions falses com també contra qualsevol violació del seu dret a la privacitat". L'advocat també exigia que *Der Spiegel* "deixés d'informar" sobre la qüestió.

Els documents analitzats per *Der Spiegel* inclouen un memoràndum que detalla què podria haver dit el futbolista al seu advocat Osório de Castro sobre la nit de Las Vegas. Diu que Ronaldo va mantenir relacions sexuals amb K. Que després se'n va anar a dormir. Que ella va tornar al jacuzzi. I que no hi havia mostres que ella no estigués bé.

Va ser sexe amb consentiment? K., després del sexe, feia broma? Una broma tan bona que els advocats de Ronaldo van decidir no portar el cas als tribunals i resoldre'l amb un acord? El que se sap és que K. efectivament va contactar amb la policia a les 2.16 de la tarda el dia de la suposada agressió. Hi ha una transcripció de la trucada al Departament de la Policia Metropolitana de Las Vegas, del qual *Der Spiegel* ha obtingut una còpia impresa. L'informe del sistema de missatgeria inclou un número de cas que més tard se citaria en l'acord entre K. i Ronaldo.

K. RELATA A RONALDO EN UNA CARTA PERSONAL EL QUE PRESUMPTAMENT VA SENTIR AQUELLA NIT. "NO HAVIA TINGUT TANTA POR EN MA VIDA"

Les celebracions de Ronaldo quan marca un gol són el més clar exemple del seu egocentrisme: es mostra omnipotent, amb els músculs tensos, sovint amb la mirada fixa i, en altres ocasions, eufòric. La gent només coneix el Ronaldo futbolista, un dels més destacats del món, ídol del seu país i de gran part de les generacions més joves, atrets per la seva habilitat amb la pilota i imitadors del seu aspecte físic impol·lut.

El motiu de la trucada es llista sota la categoria “Tipus” a l’informe. És un 426, el codi per a la comunicació de delictes sexuals.

El policia que va parlar amb K. va anotar que la persona que trucava plorava, que estava molt disgustada i que no volia donar el nom del suposat agressor.

La persona que trucava va dir que la persona en qüestió era un “personatge públic”, un “esportista”. L’agent va anotar que K. no s’havia dutxat.

Poc després de les 2.30, un cotxe de policia va presentar-se a casa de K. Els agents van fer diverses trucades per ràdio a l’oficina central de la policia.

Allà, un agent va anotar que la suposada víctima volia anar a l’hospital per sotmetre’s a un examen forense “per violació”. És un examen especial per a víctimes d’agressions sexuals que pretén recollir qualsevol possible prova i fotografiar les lesions.

Poc abans de les 4 de la tarda, la policia va portar K. al University Medical Center. El trajecte va durar 26 minuts. L’informe policial diu que a les 5.15 K. va donar una informació vaga sobre el presumpte lloc dels fets: era un hotel “a prop del Flamingo”.

L’hotel Palms Place està situat a Flamingo Road.

La factura dels processos mèdics a què va ser sotmesa al University Medical Center va ascendir a 2.076,52 dòlars. Els documents a què ha tingut accés *Der Spiegel* no especifiquen exactament en què van consistir. En la seva carta a Ronaldo, K. va escriure que aquella nit li havia lesionat el recte.

No se sap si K. va presentar càrrecs després de la visita a l’hospital. Els documents donen a entendre que es podria haver distanciat de la situació per por de les possibles conseqüències. Un judici contra una estrella de fama mundial comportaria càmeres de televisió davant la seva porta. Es farien moltes afirmacions i, tot i que el resultat seria incert, hauria de viure amb els titulars durant la resta de la seva vida.

Potser K. no volia que la seva família passés per allò.

Això no obstant, sembla que K. tampoc no volia deixar estar la qüestió. Va contractar un advocat. La lletrada Mary S. –un pseudònim–, que en aquell moment tenia un petit despatx en un edifici d’oficines al sud de Las Vegas. L’edifici està envoltat d’apartaments i d’una residència per a gent gran. Els fets que la seva clienta li descriuria portarien l’advocada fins al límit durant els mesos següents.

A mitjan juliol, S. va posar-se en contacte amb un dels advocats de Ronaldo a Anglaterra. En un correu li →

→ deia que representava un denunciador de Las Vegas sobre un assumpte relacionat amb el futbolista. Aleshores l'advocat va passar el correu a l'advocat de Ronaldo a Portugal, Carlos Osório de Castro.

“De què et sembla que va, això?”

Osório va contestar: “No en tinc ni idea”.

Cap a final de juliol, ja era evident que l'assumpte que tenien entre mans era certament explosiu. En aquell moment, estaven implicats en el cas uns quants advocats, entre ells un lletrat de Califòrnia que havia defensat molts famosos als tribunals. Els advocats de Ronaldo van debatre la millor manera d'actuar. Un va escriure en un *mail* que havien de veure la *suite* de l'hotel Palms Place per fer-se una imatge del presumpte lloc dels fets.

Van redactar una llista de 274 preguntes per a Ronaldo. Ell les havia de contestar verbalment, no per escrit. En el document, a Susan K. se li atribueixen les inicials Ms. C, o sigui, senyoreta C.

Pregunta 60: “Quines van ser les circumstàncies de la seva primera trobada amb la Srta. C?”.

Pregunta 80: “Aquell vespre, la Srta. C havia pres drogues?”.

Pregunta 141: “Quin va ser el primer contacte físic entre vostè i la Srta. C un cop vostè va haver abandonat la zona del jacuzzi?”.

Pregunta 152: “Hi va haver penetració sexual?”.

Pregunta 158: “Va ser fluid el contacte sexual?”.

Pregunta 163: “En algun moment la Srta. C va aixecar la veu, va cridar o va xiisclar?”.

Pregunta 165: “La Srta. C va dir alguna paraula com ara “prou”, “no” o “para” o alguna de semblant?”.

A continuació hi ha una nota dels advocats de Ronaldo en negreta. “L'advocat de la Srta. C ens va dir que la seva clienta havia dit que, després de la relació sexual, vostè es va disculpar reiteradament”.

Pregunta 190: “Es va disculpar o li va dir que li sabia greu o alguna cosa semblant després de la relació sexual?”.

Pregunta 270: “Quan la Srta. C va sortir de l'habitació de l'hotel, quin era el seu aspecte, la seva actitud, la seva aparença física, el seu estat d'ànim aparent i el seu estat mental?”.

Les preguntes dels advocats de Ronaldo sovint són sobre la dona rossa que va estar amb K. aquella nit, també a

l'apartament 57306. Ella és un testimoni important. *Der Spiegel* es va posar en contacte amb ella, però, igual que Susan K., té por de parlar.

Les primeres negociacions per arribar a un acord extrajudicial van començar la tardor del 2009. Als Estats Units, els casos d'agressió sexual sovint es resolen mitjançant pactes en què la víctima i l'agressor acorden que no hi hagi judici.

POTSER K. ES VA DISTANCIAR DEL CAS AL PRINCIPI PER POR DE LES CONSEQÜÈNCIES MEDIÀTIQUES

Les agressions sexuals són el segon delictes més greu a l'estat de Nevada, després de l'assassinat. Si una persona és condemnada, s'enfronta a la cadena perpètua. Però perquè hi hagi una condemna cal que es determini la culpabilitat més enllà de tot dubte raonable, i això, en casos de delictes sexuals, és especialment difícil. Sovint és el testimoni d'una persona contra el de l'altra.

Moltes víctimes decideixen emprendre accions civils i no penals. L'objectiu de les accions civils no és condemnar el presumpte agressor sinó indemnitzar la víctima financerament. La càrrega probatòria és considerablement més baixa en aquests casos. Només hi ha d'haver més d'un 50% de probabilitat que el suposat agressor va cometre el delictes.

Però un procediment civil també té els seus desavantatges. Si bé la víctima

L'ESCENA DELS PRESUMPTES FETS. La matinada del 13 de juny de 2009, Ronaldo va convidar K. a l'apartament 57306 del luxós hotel Palms Place, al centre de Las Vegas, on passava les seves vacances amb el seu cunyat i el seu cosí. Només Ronaldo i K. saben què va passar allí realment.

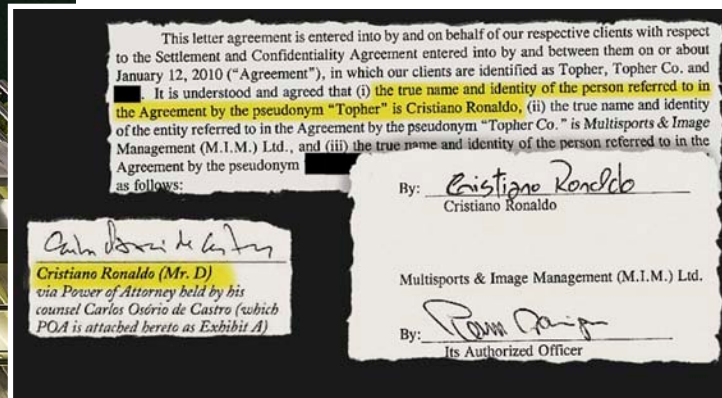
reunir-se amb un agent de policia, i que els investigadors policials també volien parlar amb la seva amiga, la testimoni.

Osório de Castro va pressionar el seu col·lega nord-americà: "Anem molt justos de temps i hem de decidir com actuem i preparar-nos per a la batalla".

Els advocats de Ronaldo van intentar garantir l'eliminació de qualsevol possibilitat que el secret s'arribés mai a revelar. La qüestió de com K. pagaria els impostos derivats dels diners de l'acord també es va plantejar. Si no ho feia, temien els advocats, les autoritats fiscals nord-americanes s'interessarien per la

suma del seu compte bancari i K. hauria de donar explicacions sobre com havia obtingut els diners.

Els advocats també van debatre la possibilitat de pagar la suma dels 375.000 dòlars per mitjà d'una empresa que normalment ven els drets publicitaris per Ronaldo: Multisports & Image Management, registrada a Irlanda,

Les parts es van reunir el 12 de gener del 2010. El mediador també hi era present. Ronaldo no. Això, pel que diuen, va desconcertar Susan K.

Després d'una "llarga jornada", com escriuria més tard un dels advocats, les parts van arribar a un acord. La suma que Ronaldo havia de pagar a K. està escrita a la memòria de l'acord: 375.000 dòlars. En aquell moment, aquella era la xifra que guanyava Ronaldo al Reial Madrid en una setmana.

Els advocats van continuar afinant l'acord durant els mesos d'estiu, negociant paràgrafs, clàusules i formulacions. Un problema que va sorgir, per exemple, és com s'havia de comportar K. en la seva teràpia. Els advocats de Ronaldo exigien que no havia de participar en sessions de grup i que no hauria de revelar el nom de Ronaldo al terapeuta.

Els advocats nord-americanes també van establir que K. no podia parlar malament de Ronaldo, i que no podia parlar sobre ell ni tan sols amb els membres de la seva família. Això acabaria creant una atmosfera difícil de controlar.

un paradís fiscal.

El 31 de juliol, Osório de Castro va donar llum verd a l'acord negociat pels advocats nord-americanes. Allò posava fi al cas Las Vegas per a Cristiano Ronaldo. Ja podia començar la nova temporada amb el Reial Madrid.

Quan *Der Spiegel* va demanar a Osório de Castro de pronunciar-se sobre el cas, ell va respondre que la política corporativa de la seva empresa és no fer comentaris sobre cap qüestió relacionada amb els seus clients, i que no s'han d'extreure conclusions de la seva negociació a fer comentaris.

Així doncs, quant costa la veritat? I quin és el preu d'una mentida?

La carta de Susan K. a Ronaldo també forma part de l'acord extrajudicial. La clàusula 10 estableix que el text ha de ser llegit a Ronaldo pel seu advocat, Osório de Castro.

En el text, Susan K. escriu: "No m'importen els teus diners, això és l'últim que volia!! Jo volia justícia! Realment en aquest cas no se n'ha fet, de justícia". Ella fa referència a "informes mèdics" que →

pot sol·licitar ser jutjada amb un pseudònim, el procés és públic i, evidentment, no hi ha garanties que es protegeixi l'anonimat de la persona.

Per això moltes víctimes decideixen resoldre el cas fora dels tribunals, per exemple per mitjà de la mediació, en què una persona neutral fa de mediador. Aleshores, s'acaba amb un acord de conciliació.

Aquest tipus de procés pot ser avançat per a totes dues parts. Es poden protegir les identitats dels agressors i de les víctimes. El procés sencer és més curt que un procés judicial. Els onerosos detalls de la violació no s'han de presentar forçosament. En el cas de K. contra Ronaldo, es va tardar força a trobar una data per a la mediació. El desembre del 2009, Osório de Castro va ser informat que Susan K. tenia pensat

El Temps

Nova
maqueta

Nous
opinants

Nou
format

Nou
Temps

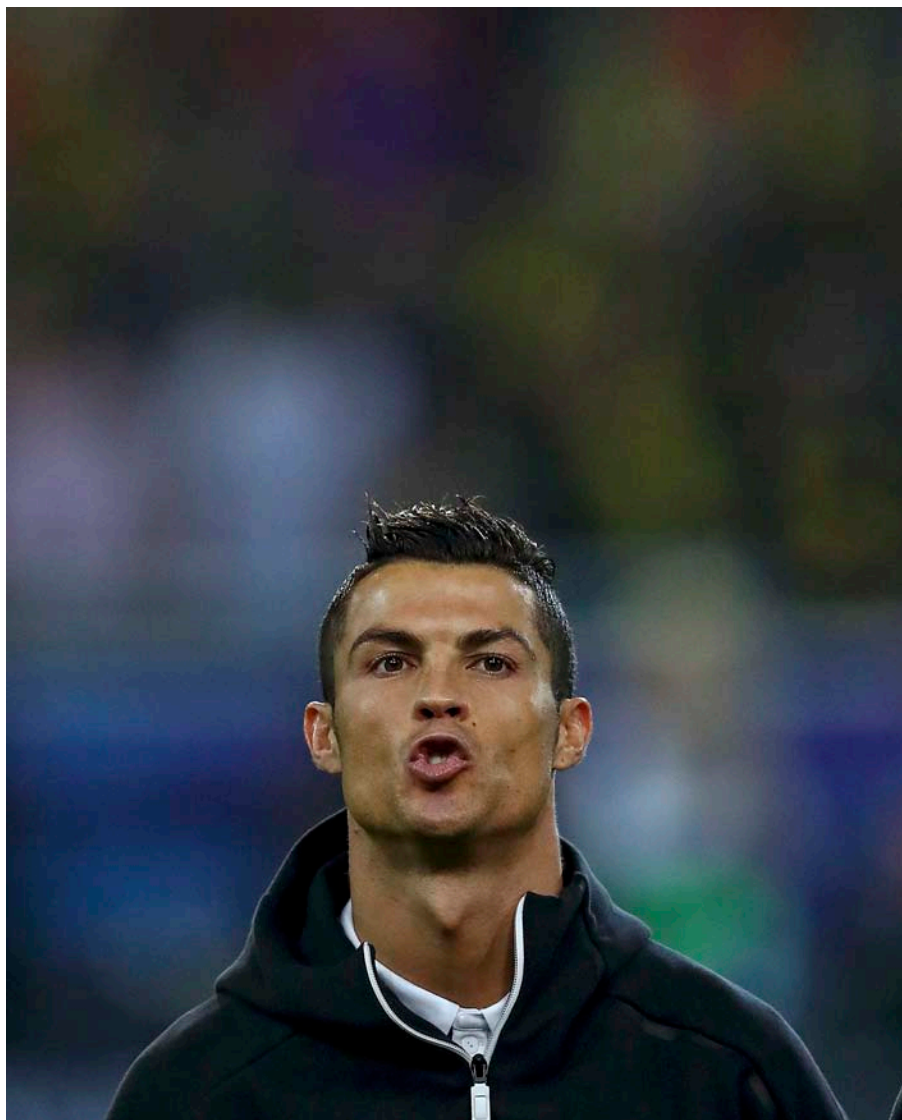
Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltemps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltemps.cat](mailto:subscripcions@eltemps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

MÓN ANNALS DEL MADRIDISME

K. VA ESCRIURE A RONALDO QUE ES PENEDIA DE NO HAVER ANAT ALS JUTATS

→ detallen les lesions que li va causar Ronaldo. La història de Susan K. és la d'una dona traumatitzada. "La meva vida no tornarà a ser mai més igual", escriu.

Així, no hauria estat millor per a tots dos —Ronaldo i K.— haver resolt la qüestió definitivament als tribunals?

En el cas de Ronaldo, perquè la sospita de violació sempre el perseguiria.

En el cas de Susan K., per a la seva ànima. La seva carta a Ronaldo acaba amb una postdata. La noia escriu que li

sap greu haver acceptat l'acord, i afegeix en negreta: "Avui donaria el que fos per fer marxa enrere i canviar la meva decisió!! Ja fa més d'un any que em vas violar".

Les dues frases finals semblen una súplica desesperada: "Espero que t'adonis del que has fet i que aprenguis d'aquest error terrible!! No prenguis la vida d'una altra dona com vas fer amb la meva!!". •

Traducció d'Arnau Figueras